

ACTUACIÓ REPUBLICANA

El doctor Martí i Julià

Acceptant el convit que li fou fet, el dia 2 devia donar una conferència, a la Casa del Poble de Cornellà, el president de la Unió Catalana, doctor D. Martí i Julià.

La conferència fou organitzada per la Joventut Republicana d'aquell poble, i havia de versar sobre el tema, ben interessant, «Els nous principis socials».

Molt ens plau que la veu del doctor Martí i Julià ressoni en les sales de les entitats republicanes.

Homenatge als diputats provincials

Si no s'hi innova res, el dia 4 del pròxim abril se celebrarà a la Fraternitat Republicana del Poble Sec un festival i un lunch en honor dels senyors Mir, Estapé, Ulled (don R. i don J.), Valentí i Camp, Borjas i Guerra del Río.

A l'acte s'hi ha convidat als senyors Lerroux, Corominas i Giner de los Ríos.

Els republicans de Tremp

Nostres correligionaris de Tremp, en aquestes darreres eleccions, no presentaven candidatura pròpia, però, homes de brega i d'ideals, tampoc podien quedar-se a casa impassibles al veure que'l caciquisme, acapdillat per en Llari i en Riu, anava a ensenyorir-se de la representació popular a la diputació lleidatana.

Aixís, doncs, seguint els consells de nostre quefe don Alexandre Lerroux, sumaren sos esforços a la candidatura anticaciquista, la qual, degut a tota mena de coaccions i baixeses, fou derrotada pels cacics, que s'apoderaren, detentant una vegada més la voluntat popular, dels quatre llocs que corresponien omplir aquesta vegada al districte de Tremp-Viella.

Com pot suposar-se, la derrota produí en els bons republicans de Tremp un deplorable efecte, puix veien com aixís s'allunyava per uns quants anys més la desitjada data de la redempció.

Però no hi mal que cent anys duri, diu un adagi del nostre poble, i aixís, les tristeses d'un dia es convertiren en sanes alegries al saber-se l'ensendemà que a Barcelona havia triomfat el quefe dels republicans radicals de la província de Lleida, i ampar i guia dels homes que en Llari trepitja a Tremp, nostre bon amic don Josep A. Mir i Miró.

De com nostres correligionaris de Tremp celebraren el triomf en dona una clara idea la carta que nostre bon amic, en Miquel Casals, d'aquella població, ens ha remès, i que no publiquem íntegra perquè en ella hi han elogis per a L'AVENÇADA, que, si bé agraim de tot cor, creiem oportú abstenir-nos de publicar.

«Aleshores — diu nostre comunicant — es transformà aquella tristesa en alegria tant gran, que nostres esperit semblava que volien desbordar-se. Posarem la nostra senyera içada en festa en el lloc preminent del local, perquè creguérem que devíem estar de festa tots els homes de bon cor que estimen aquest troç de terra catalana, a la qual voldríem veure redimida i llibertada del caciquisme que la mal-governa...»

»A la nit, una música donà un concert en nostre casino, obrint-se la festa amb les notes vibrants de *La Marsellesa*, que foren corejades i victorejades frenèticament pels reunits. Els visques i les aclamacions a en Mir i Miró

i al defensor del districte no cessaren, i tots els cors batien al unísson, plens d'emoció, al pensar que des de la Mancomunitat, el nostre il·lustre amic podria vetllar per la sort de la terra nostra.

»Veusaquí un home que s'ha endut les simpaties i els cors de tots nosaltres, i darrera el qual anirem a totes les batalles.»

Acord encertat

El banquet que en honor dels diputats provincials electes havien organitzat les entitats radicals i nacionalistes del districte V municipal, ha estat suspès.

El motiu es ben humà i ben digne d'elogi. Els organitzadors han cregut que no era oportú banquetejar mentre tants obrers veuen invadida la seva casa per la misèria, que se n'ensenyoreix. Per això han preferit suspendre el banquet i celebrar en son lloc una funció teatral, que se celebrarà en el teatre Apol el dimarts vinent, i que, anant dedicada als diputats provincials electes, anirà en benefici dels necessitats de la barriada.

Un banquet

El Comitè de Joventuts Radicals i Nacionalistes del districte VII ha organitzat per a demà, a la una de la tarda, un banquet en el restaurant Miramar, en honor dels diputats provincials electes de la coalició republicana.

A l'acte han promès assistir-hi els diputats a Corts senyors Domingo, Giner, Corominas i Lerroux.

Conferències

Nostre correligionari don Alfons Martínez Rigo, donà, diumenge passat, a Calella, la seva anunciada conferència, el tema de la qual fou «La República i els obrers». Sentà la base de que la política progressiva, per a ser eficaç en resultats positius i per aconseguir atraure les masses proletaries, ha de partir de la resolució del problema de la qüestió social.

El mateix conferenciant explanà la nit següent una conferència a Santa Coloma de Farnés, segons el tema «Política dels joves barbres.» Explicà en què consisteix aquesta política, que ve a constituir l'extrema esquerra del partit radical.

Tant a l'un com a l'altre acte s'hi adheriren moltes entitats dels partits radical i nacionalista.

Festa de germanor

Per a celebrar, més que la derrota que sofrí el *Barberillo*, l'afiançament dels llaços de solidaritat republicana, i per a exterioritzar la fermesa de convicció i la fe en els propers triomfs, se celebrà el dijous a la nit un banquet a l'Ateneu Republicà Radical del Poble Sec, al qual assistiren gran nombre de correligionaris, els diputats provincials electes senyors Mir, Ulled i Estapé, i diverses personalitats del nostre partit, entre les quals vegérem els senyors Domènech i Puig d'Asprer, que presidí.

A l'hora dels brindis parlaren els senyors Vidal, Arbós, Domènech, Ulled, Estapé, Mir i Puig d'Asprer, essent tots molt aplaudits.

Durant l'acte regnà la més franca cordialitat.

Del senyor Estapé al senyor Lerroux

Nostre distingit correligionari, el diputat provincial electe don Santiago Estapé, dirigí al quefe del partit radical una carta que pot

enorgullir al seu autor i que'ns enorgulleix a nosaltres.

Veus-la aquí:

«Señor don Alejandro Lerroux.

»Mi distinguido y admirado amigo: Elegido diputado por gran contingente de votos del partido radical, creo en mí rudimentario deber dar a usted, que es encarnación y alma de dicho partido, las más expresivas gracias por todo cuanto han hecho en obsequio a mi modesta persona, y ofrecer al mismo tiempo mi cooperación más entusiasta en todo cuanto tienda al triunfo de los ideales que ustedes y nosotros sustentamos.

»Sabe puede mandar de este su leal y sincero amigo y s. s. q. b. s. m., Santiago Estapé Pagés.»

FLESTOMÍES

Els set-mesons en regionalisme

Dissabte passat estava desvetllat de veres.

On aniràs, infeliç mortal, en busca de la sòn?

—Ja't tinch! A la Lliga Regionalista, a escoltar la conferència den Lluís Sedó. Ha de ser cosa altament soporífera. Soporífera fins a l'anestèsia.

I, tal dit, tal fet: cap al carrer de Boters falgent.

Munto l'escala i entro. El meu caràcter sacerdotal m'originà la més espatarrant de les rebudes. Grans berretades. Rengles oberts per a mí. Els més *calasanzios* dels perdigots (en Plaja, *caballero del Santo Sepulcro*, l'Alandí, etern aspirant a regidor, en Vallès i Pujals, *candidato popular*, i en Carlitos Jordà, conspicu carneria) fins vingueren a besarme la mà.

Ja'm teniu assegut ben repapat en un dels gegantins sillons carmesí que a la Lliga posen a la sala aixís que hi ha perill de poca concurrència.

El senyor Abadal, rabí màxim del sanhedrí de la Cucurulla, botzinà quatre mots de presentació amb el seu *zumzeig* de mosca viroñera.

I prengué la paraula el senyor Sedó, ídol del Foment i dels llegidors del *Cierò* i de *La Vanguardia*.

Impressió del senyor Sedó?

Aixís com el nostre Picó i Campamar, mestre en gay saber i assidu llegidor de *Papitu*, és la estampa indubitable d'un *coronel primer jefe* d'un *tercio* de la benemèrita, el senyor Sedó es un terme mig entre en Lluís Rissech i un *capitán* d'un destacament de civils acantonat a Terrassa, a Girona o a Sitges.

Impressió del discurs del flamant senador i regionalista nou de trinca?

Soc incompetent, però em varen semblar masses xifres i pocs *latinajos* perquè la cosa estigués bé del tot.

No obstant, he de confessar que no'm va entrar sòn, per més que molts dormien, i altres, com en Duranet i Ventosa, optaren per evaquer el saló semi-clandestinament.

Però vaig fer qualques curioses observacions respecte al lèxic del gran fabricant d'Esparraguera.

El senyor Sedó es veu palesament que tot lo que ha estudiat, pensat i escrit, ho ha escrit pensat i estudiat en castellà. I posat, *de la noche a la mañana*, a actuar de perdigot en plena placeta de la Cucurulla, sua tinta, i passa les de Caí, i es dona a les àligues per a dir quelcom intel·ligible en clar catalanesc.